

[Landbrugsministeren]

Integreringen i EF's indre marked må sikres gennem forøget koordinering mellem erhverv og administration. For dansk landbrug gælder det som for andre erhverv, at etableringen af det indre marked rummer både udfordringer og muligheder. Det er f.eks. helt centralt, at åbningen af grænserne ikke må føre til, at Danmarks høje veterinære status bringes i fare.

Det er derfor med stor tilfredshed, at Danmark har fået Kommissionens tilsagn om, at den i forbindelse med udformningen af forslag vedrørende det indre marked på veterinærområdet vil sigte mod et højt veterinært stade for fællesmarkedet som helhed med det formål at værne om den veterinære status, som nogle lande, herunder Danmark, allerede har opnået.

Det er regeringens mål, at der ved udformningen af den fremtidige landbrugspolitik sikres konsistens med regeringens politik på andre områder. Strukturudviklingen i landbruget må således påvirkes i en retning, som medvirker til at få opfyldt målsætningerne for regeringens øvrige politik som f.eks. industripolitik, miljøpolitik og teknologipolitik.

Landbrugets strukturpolitik må udformes således, at den understøtter de udviklingsmuligheder, som er til stede inden for fødevarerindustrien. Herved kan beskæftigelsen i denne sektor indirekte påvirkes, således at den økonomiske vækst stimuleres. I den forbindelse må samspillet mellem industri og landbrug styrkes, for at de potentielle vækstmuligheder kan realiseres. I den forbindelse kan det nævnes, at der i år iværksættes et 4-årigt levnedsmiddelforskningsprogram, som supplerer det forskningsprogram vedrørende råvarekvalitet, som påbegyndtes sidste år.

Ligeledes må de målsætninger, som er fastlagt på miljøområdet, understøttes ved udformningen af strukturpolitikken.

Teknologipolitikken må bidrage til, at der kan foretages en nuanceret vurdering af mulighederne for nye teknologiers anvendelse i landbrugserhvervet. Det må udforskes, hvordan ny teknologi kan bidrage til landbrugsdrift i overensstemmelse med miljømæssige hensyn. Kun hvis strukturpolitikken er udformet som en integreret del af regeringens samlede politik, vil det for den enkelte landmand være muligt at planlægge på længere sigt og herved at bidrage til erhvervets fortsatte udvikling.

Den i sommeren 1988 gennemførte refinansieringsordning for landbrugets realkreditlån var et første og nødvendigt element til en løsning af landbrugets problemer og til fremme af strukturudviklingen. Ordningen indebærer ifølge lovforslaget mulighed for en samlet renteletelse for landbruget på ca. 1,5 mia. kr. eller i gennemsnit 88.000 kr. pr. bedrift det første år. Administrationen af ordningen er nu på plads, og de første ansøgninger er under behandling.

Landbrugsloven er et andet element, som vil få indflydelse på landbrugets udviklingsmuligheder i de kommende år. Det er regeringens opfattelse, at det er den individuelle landmands beslutninger frem for statens detaljerede indgreb, som skaber dynamik i erhvervets udvikling. Det er landmandens indsigt i driften og ansvar for egne beslutninger, som må være det bærende element, frem for centralt styrede indgreb.

Derfor mener regeringen, at den overordnede målsætning for landbrugets strukturudvikling må være at skabe vilkår, som gør det muligt for den enkelte landmand fortløbende at udvikle og tilpasse bedriften, således at bedriftens eksistensgrundlag sikres under de skiftende vilkår, som måtte byde sig. Landbrugserhvervet har før bevist at have styrke til at foretage store og indgribende omstillinger.

Det er regeringens opfattelse, at erhvervet huser kræfter, som kan føre an i omstillingsprocessen, såfremt der gives det nødvendige spillerum. Vi må gøre op med den tankegang, at man fra centralt hold kan fastlægge den gunstigste driftsform, den bedste ejerform og den rigtige brugsstørrelse. Men det offentlige kan bidrage med at stimulere afsætningen til eksport, at fremme forskning og produktudvikling og at understøtte formidlingen af viden til landmændene.

Men det centrale er, at landmanden må realisere produktionsmulighederne gennem egne beslutninger. For nogle kan det være som selvejer på en enmandsbedrift, for andre som deltager i et andelsbrug eller driftsfællesskab, for andre igen som landmand på et brug ejet af et aktieselskab. Nogle vil foretrække at etablere sig på et deltidsbrug og gradvis udbygge det til et heltidsbrug. Der er mange muligheder, og vi skal ikke afskære nogen, medmindre der er meget klare hensyn, der taler for det.